

Het Kustersluik

Jaargang 20
2026

Heemkundevereniging Sprang-Capelle

Redactieadres: Schoolstraat 20, 5161 ZD Sprang-Capelle, tel. 0416-312210

Redactieleden: Piet Pruijssers, Trudy Spierings, Dieter Verbeek, Rien Visser, Netty Waarts

no. 1
februari

Van de redactie

Weet u hoe wij als redactie altijd onze vergaderingen beginnen? Nee, dat weet u natuurlijk niet. We starten altijd met de vraag of we op het voorgaande Kustersluik commentaar gehoord hebben. Ik moet eerlijk bekennen dat er weinig commentaar was. Of het moest de opmerking zijn: ik lees het altijd graag.

Maar nu bij de 20ste jaargang horen we ineens opmerkingen over de leesbaarheid. Te kleine letters, en te dicht op elkaar en te grote lappen tekst. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat daardoor Het Kustersluik niet gelezen wordt. Want dit blad is ooit gestart om te communiceren met onze leden. Van de ruim 600 leden zijn een kwart bij allerlei activiteiten betrokken en weten zodoende wat onze vereniging

te bieden heeft. En dat is heel wat!

Daarom een poging om Het Kustersluik voor iedereen leesbaar te maken. En laat het a.u.b. horen als dat nog niet gelukt is.

We maken de kantlijnen wat royaler, het lettertype wordt groter en de regelafstand is ook wat ruimer. Het geeft de tekst ineens wel een andere aanblik. We gaan ook ons best doen om wat meer foto's te plaatsen, zodat het allemaal wat leesbaarder wordt.

En is dat niet gelukt? Laat het ons weten via rienvisser@home.nl.

Veel leesplezier. Dat moet nu zeker lukken.

Rien Visser

Van de bestuurstafel

Allereerst wensen wij al onze leden een heel goed, gezond en voor spoedig 2026 toe.

Gezondheid

Als u dit leest, ligt de eerste lezing van het nieuwe jaar alweer achter ons. Misschien is het u ook niet ontgaan dat het bestuur de afgelopen tijd op halve kracht heeft moeten draaien. Door gezondheidsproblemen waren zowel voorzitter Wim Konings als onze secretaresse Netty Waarts tijdelijk niet in staat hun werkzaamheden te verrichten. Wim onderging vlak voor de zomer een medische ingreep en hoopte na de vakantie weer vol energie aan de slag te kunnen, maar zijn

lichaam gaf duidelijk aan dat het tijd was om gas terug te nemen. Ook Netty moest om medische redenen haar vele secretariaatswerkzaamheden neerleggen.

Bestuurssamenstelling

Daardoor bleef het bestuur noodgedwongen met slechts twee personen over. Joep Huijbregts en Ben Spijkers hebben samen de schouders eronder gezet, en ik ben gevraagd om tot april aanstaande de voorzittersrol ad interim over te nemen. Gelukkig waren er ook andere leden bereid een extra stap te zetten. Dankzij die inzet blijft onze mooie – maar ook grote – vereniging gewoon goed functioneren. We hopen dat het bestuur in april weer compleet is en we wensen Wim en Netty uiteraard een voor spoedig herstel toe.

Dialectgroep

Onze actieve dialectgroep heeft onlangs bij Brabants Heem een podcastcursus gevolgd. We hebben hen gevraagd te onderzoeken of een podcast ook voor onze vereniging kansen biedt, bijvoorbeeld om een breder en misschien wat jonger publiek te bereiken. Zij werken momenteel aan een plan van aanpak.

E-mailadres

Daarnaast een praktische mededeling. Veel leden brengen onze papieren uitnodigingen en brieven rond: geweldig werk! Wat vaak minder zichtbaar is, is hoeveel tijd en kosten het printen, sorteren en verspreiden met zich meebrengt. Van ongeveer 75 leden hebben we nog geen e-mailadres. Als u uw mailadres nog niet hebt doorgegeven, wilt u dat dan doen bij het secretariaat? Met één druk op de knop kunnen we dan veel informatie digitaal versturen. Dat scheelt werk én kosten. De boeken worden natuurlijk gewoon door onze vrijwilligers bezorgd.

Tot slot: de programmacommissie heeft ook dit jaar weer een reeks interessante lezingen voor u voorbereid.

We hopen u de komende maanden weer vaak te ontmoeten!

*Piet Pruijssers,
voorzitter a.i.*

Nieuwe leden van onze vereniging

Van de ledenadministratie kregen we het bericht dat er weer vier nieuwe leden bij zijn:

W.N. Kuijsten, Sprang-Capelle;
W.C. Braspenning, Sprang-Capelle;
W. van Dongen, Sprang-Capelle;
J.M.C. Vos, Heukelom.

Vrijwilligersavond van onze vereniging: gezelligheid, waardering en een vleugje competitie

Op woensdag 12 november 2025 organiseerde onze heemkundevereniging een gezellige avond, speciaal voor haar vrijwilligers. In Zalencentrum Zidewinde kwamen

vijfendertig vrijwilligers samen om even niet te werken aan de rijke lokale geschiedenis, maar om te genieten van een ontspannen en smakelijke avond.

Voorzitter Wim Konings opende de bijeenkomst met een warm woord van dank. Hij prees de vrijwilligers voor hun inzet gedurende het hele jaar, en in het bijzonder tijdens de recente activiteiten rond 80 jaar vrijheid. 'Zonder jullie betrokkenheid en enthousiasme zou onze vereniging niet kunnen bloeien zoals ze

nu doet,' benadrukte hij. Met inmiddels meer dan 630 leden speelt de heemkundevereniging een belangrijke rol in de gemeenschap van Sprang-Capelle, iets waar zowel bestuur als leden trots op mogen zijn.

Na de toespraak konden de aanwezigen aanschuiven aan een uitgebreid warm en koud buffet, verzorgd door Zalencentrum Zidewinde. Er werd zichtbaar genoten van het gevarieerde aanbod en de gemoedelijke sfeer aan tafel.

Toen de borden leeg waren, brak het spelelement van de avond aan: de inmiddels traditionele quiz, een vast onderdeel van deze jaarlijkse bijeenkomst, samengesteld door Ben Spijkers. De 35 vrijwilligers werden verdeeld over zes teams, die met veel enthousiasme en gezonde rivaliteit de strijd aangingen om de eer. De quiz bestond uit maar liefst honderd vragen: een mix van algemene kennis, streekgeschiedenis en luchtige weetjes, wat zorgde voor veel gelach, discussie en fanatieke inzet.

De avond werd afgesloten met een gezellige borrel, waarbij nog lang werd nagepraat over de vragen, de antwoorden en vooral over de onderlinge saamhorigheid die de vereniging zo typeert. Het was opnieuw een geslaagde avond vol waardering, plezier en verbondenheid, precies waar onze vereniging voor staat.

Joep Huijbregts

In gesprek met Piet Pruijssers

Piet, ik denk dat de meeste leden van onze heemkundevereniging jou wel kennen. Dat beaamt Piet of misschien ook nog van de Rabobank.

Ik weet dat je opgegroeid bent in Besoyen.

Dat klopt, daar ging in naar de lagere school, daarna naar het Willem van Oranje College. Hierna ging ik werken bij een accountantskantoor en in militaire dienst. Daar kwam ik bij het tamboerkorps.

Hoe kwam je daar zo terecht?

Nou, aan de gymnastiekvereniging in Besoyen was ook een drumband verbonden; hier was ik als manneke vanaf een jaar of 8 tamboer. Uit het peloton waar ik aan verbonden was werden muzikanten uitgezocht. Ik heb me toen ook maar opgegeven, hoewel ik geen noot kon lezen. Ondanks het feit dat ik niet op de lijst stond, mocht ik wel een mars voorspelen. De

instructeur vroeg zich af hoe ik die mars kende. Toen bleek dat hij sergeant Gerritsen van de drumband kende, werd ik toegelaten.

Wat is je binding met Sprang-Capelle?

Ik heb op de Eikendijk op de padvinderij van Jan de Rooij gezeten en ook nog gevoetbald bij SSC. Na mijn dienstdtijd ben ik in 1971 gaan werken bij de Raiffeisenbank in Sprang-Capelle, 's morgens in de Oudestraat in het pand van Jan Haverhals en 's middags in de Heistraat. Hier gewerkt tot 1990. Hierdoor ben ik erg betrokken geraakt bij Sprang-Capelle en heb ik veel mensen leren kennen.

En je vrouw Gerdy?

Zij komt uit Brakel. Wij hebben elkaar leren kennen tijdens een vakantie in Driebergen, waar ook veel jongeren uit Sprang-Capelle kwamen. Na ons trouwen zijn we gaan wonen in Waalwijk in een pand van de bank. Na de fusie van de bank zijn we gaan wonen in Raamsdonksveer en daarna nog op diverse plaatsen. In 1996 zijn we verhuisd naar Zuid-Beveland en daar ben ik directeur geworden om de fusie te begeleiden. Een prachtige omgeving, heel veel gefietst daar.

Toch ben je in weer naar Sprang-Capelle gekomen.

Klopt, we hebben vier kinderen gekregen die zijn in Brabant geboren zijn, en we hebben negen kleinkinderen. De afstanden om ze te bezoeken werden te groot. In 2008 zijn we weer in Sprang-Capelle komen wonen en ben ik gaan werken in Altena.

Hoe ben je verbonden geraakt met onze vereniging?

In 2009 gaf Gerrit Haverhals een lezing over de Raboban; dat had natuurlijk mijn interesse en toen ben ik lid geworden. In 2012 ben ik met pensioen gegaan. Ad van der Sanden, bestuurslid, kwam een keertje op de koffie en maakte me enthousiast. In mei 2014 ben ik voorzitter geworden van de heemkundevereniging tot april 2022. Ook ben ik lid van de programmacommissie en zit in de redactie van Het Kustersluik.

Maar Piet je hebt toch ook nog boeken geschreven?

In 2020 werd gevierd dat Nederland 75 jaar bevrijd was. Dat zou uitgebreid gevierd worden. Dit kon, gezien corona, niet doorgaan. Machiel Nieuwenhuizen had veel informatie verzameld over oorlogsslachtoffers in Sprang-Capelle. Hij vroeg me of ik de verhalen op papier wilde zetten. Die werden opgenomen in het boek 'Zoveel Verhalen' over de oorlogsslachtoffers in de gemeente Waalwijk.

En het boek 'Joodse onderduikers en moedige mensen in Sprang-Capelle'?

Dat is ontstaan omdat ds. G. v.d. Linden toentertijd dominee van de gemeente Waalwijk vroeg naar informatie over enkele joodse onderduikers in Sprang-Capelle en die hadden we niet. Omdat ik mij als voorzitter daarvoor schaamde, ben ik daar ingedoken. Met een prachtig document als resultaat.

Je hebt ook het nieuw pand 'Ons Heem' mee gekocht toch?

Klopt, en ook bij de verkoop van het oude pand was ik betrokken.

Ik weet dat je ook nog lezingen geeft en nauw betrokken bent bij rondleidingen in Kamp Vught.

Hier ben ik mee begonnen toen ik met pensioen ging. Ik leid o.a. kinderen van scholen rond. Zij zijn nu meer betrokken dan 10 jaar geleden nu er zoveel onrust is op de wereld, en ze zijn meestal goed voorbereid.

We hebben nog veel meer besproken Piet, maar ik heb helaas te weinig ruimte om het weer te geven.

Piet zijn persoonlijke drive is: *Als je een mooie samenleving wilt, dan moet je er ook je bijdrage aan leveren als er een beroep op je wordt gedaan (dat is dikwijls nog leuk en interessant ook) en in de huidige polariserende wereld wil ik de Bijbelse boodschap voor ogen houden: "Probeer, voor zover het van u afhangt, met iedereen in vrede te leven." (Romeinen 12:18)*

Marja de Bie

Verslag van de lezing op 11 december 2025 over 'Natuur op de Sprang-Capelse begraafplaatsen' door Rob Vereijken

Piet Pruijssers heet ons welkom. Hij vervangt voorzitter Wim Konings; die neemt even wat afstand vanwege zijn gezondheid. De zaal kon beter gevuld zijn met liefhebbers van natuur en begraafplaatsen. De titel is wellicht minder uitnodigend. Ruim 50 mensen laten zich daardoor niet afschrikken. Maar de echte heemkundiediehardes zijn er wel.

Vanwaar die belangstelling?

De vraag die iedereen zich stelt is hoe iemand aan deze interesse komt. Rob kan gedachten lezen, want hij begint met de beantwoording van die vraag.

Hij is opgegroeid in Tilburg in de bomenbuurt in de omgeving van het kerkhof van de Heikese kerk. Iedereen die regelmatig Tilburg bezoekt, ziet de beelden aan de rand van die begraafplaats. Rob is biologie gaan studeren. Wonende in de stad kwam de vraag naar boven hoe het nu gesteld is met de natuur in zo'n stad. Met een groepje mensen zijn ze eerst eens gaan kijken naar vogels. Op een dag ontdekten ze een

spreeuwennest in een holte van het kruis op de calvarieberg. Een bijzondere plek voor een vogel, maar hij liet wel zien waar je moest zijn om de natuur in de stad te ontdekken. Begraafplaatsen en kerkhoven zijn vaak oases van rust. Op deze manier is zijn interesse ontstaan.

Na 40 jaren

40 jaar geleden heeft Rob zijn onderzoek uitgebreid naar andere begraafplaatsen in de omgeving van Tilburg. En zijn interesse voor vogels werd vervangen door interesse voor planten. Zo kwam hij ook op de begraafplaatsen in Sprang-Capelle.

Op begraafplaatsen en kerkhoven zijn altijd wel rustige plekjes en 'rommelplekjes' te vinden. Daar kan de natuur haar gang gaan. Niet dat daar nu heel bijzondere planten

gaan groeien, maar hij was toch verbaasd over wat hij daar zag. Afgelopen jaar, dus na 40 jaar, is hij nog eens al die begraafplaatsen gaan bekijken. Is er wat veranderd aan de plantengroei? Tot zijn plezier ontdekte hij meer biodiversiteit. Alleen tot zijn teleurstelling was het kerkhof van de Heikese kerk 'een grote gifbelt' geworden. Geen plantje kreeg meer de kans, alles werd met gif dood gespoten.

Sprang-Capelse begraafplaatsen

Dan was het op de begraafplaats aan de Tilburgseweg in Sprang wel anders. Daar heerst op het oudste gedeelte van de begraafplaats een serene rust. Hij nodigt ons uit om daar eens te gaan wandelen en te genieten van het mos dat daar zorgt voor een groene waas. Dus geen mooie, bloeiende planten maar verschillende soorten bijzondere mossen.

Ik vraag me af of de namen van die mossen genoemd moeten worden. Geniet ervan, namen belemmeren dat vaak. Wel constateerde Rob dat er achter op de begraafplaats wilde bloemen ingezaaid zijn. Hij vraagt zich af of dat wel nodig is.

Op het kerkhof rond de Capelse kerk ontdekte Rob dat er flink wat aan het onderhoud gedaan is. Maar op de oude grafstenen zijn allerlei fraaie mossen te ontdekken.

Ten opzichte van 40 jaar geleden merkte hij wel een verschil in soorten planten. Hij zag op sommige plaatsen Canadese fijnstraal. Een plant die van warmte

houdt en zich verspreidt via pluisjes. Op een rustig plekje op een begraafplaats dwarrelt dan zo'n pluisje neer. Zelfs Jacobskruiskruid vond hij, dat zich ook verspreidt via pluisjes.

Wat er op begraafplaatsen ook te vinden is, zijn natuurlijk allerlei soorten grassen. Geen Engels raaigras maar het fraaie vingergras.

Naast de flora zijn er ook allerlei vogels te ontdekken. Neem zo'n mooie, oude beukenlaan op de begraafplaats aan de Heistraat in Capelle. Spechten, duiven en spreeuwen: je komt ze allemaal tegen. Rob nodigt ons allemaal uit om eens een wandelingetje te maken over een begraafplaats en te ontdekken waar de natuur een kans krijgt. Je zult dan winterpostelein en rozetten van biggen-

kruid tegenkomen. Ga eens rustig op een bankje zitten en geniet van je omgeving. Klinkt wellicht wat wonderlijk voor een begraafplaats, maar je kunt toch wel genieten van het gehamer van de specht of de voorjaarszang van een koolmees.

In memoriam

Sinds het vorige Kustersluik is, zover ons bekend is, overleden: mevr. T. van der Laan, Sprang-Capelle.

Baomesweer januari 2026

't Is tòch al lang geleeje meej zovvul sneêuw in't begin van't jaor. Bij mèn kasje was't 'n raamp: alles nòr beneeje gekoome, glas en hout. In mèèrt koome ze helpen om alles wir op te rèume. 't Ergste is: m'n waoterpomp meej aanslèuting op de kraachtstroôm. In't hèùs mar alles afgesloote. Dè gòn we zien te rippereere.

't Kasje wort verder nie mir opgebouwd. Es ge 77 jaor oud zèèt, moet dè nie mir. Dan nog mer wè teulen onder 'n stukske plastiek vur èègen eet. M'n èège sperziebòntjes zen tòch wel erg lekker, ok om in de pòtjes te wecke. De aauw van vurrig jaor heb ik bijna op. En ok snijbòntjes in't zout, vur bloôte kontjes in 't gras, meej 'n stukske verse wòrst. Veul weck ik nog. Es de stroôm 's útvalt, dan bleift 't tòch góéd, en't is ok nog 's veul lekkerder es út de vriezer. Frèùtsap en stukskes fruit – dè gaot ok góéd. Elk jaor heb ik 'nen berg kepellekes (perzikskes). Ge mot die vlug opeete, anders ròtte ze onder de haand weg. Ik zij content met de nieuwerwetse weckkeetel út 't Vlaomse laand, en meej Hak-pòtjes gaot dè ok heêl góéd.

Ok is het gemakkelijk es ge mar alleên wònt: zo'n pòtje is tòch meej 'ne gekokten of gebakken èèrpel en wè vleês preciés genoeg. Om nog 'ne tomaot en 'ne witte komkommer te teule zulle we mer 'ne plastieke tunnel zetten en 'r 'n schietgebedje bij dóén dè't bleift staon, want zelf oewen daogelijkse kòst maaken is veul lekkerder en ok heêl erg gezond.

't Maag nou vurjaor worre: alles wir grúún. Dan kunne we de moffelebònne wir gòn zaaien, en 'n rijkje schel-ertjes (peultjes) en kiltjes; dan is dè sezóén ok wir geslaogd. Beste meense, op mèn Facebook zet ik hòst elken dag 'n aauwerwets kookrecept. It smaakelijk en blef gezond!

Sander Sanders

Verslag van de lezing 'De fabriek van mijn vader' door Frans Brokx op 26 januari 2026

De eerste lezing van het jaar had zo'n 70 leden en andere belangstellenden op de been gebracht. Namens de heemkundevereniging werden we hartelijk welkom gehe-ten door Piet Pruijssers, die de zaal ook nog alle goeds voor 2026 en een fijne, infor-matieve avond toewenste. Daarna kreeg de spreker, Frans Brokx, het woord, die in het kort wat over zijn voorgeslacht vertelde.

De familie Brokx

Zijn overgrootvader, Petrus Brokx, was hoefsmid in Capelle. Na zijn overlijden verhuisde het gezin naar Waspik aan de Kerkstraat, waar zoon Antonie een leerlooierij begon.

Het bedrijf liep zo goed dat het gezin tot een bepaalde welstand kwam. Pieter, de zoon van Antonie en vader van de spreker ging naar de handelsschool in Waalwijk. Na zijn opleiding ging hij werken bij de firma Kauffman in Duitsland. Daarvan teruggekomen wilde hij de leerlooierij omzetten naar een schoenfabriek, maar daar waren zijn zussen het niet erg mee eens. Zij wilden hun deel van het geld daarin niet investeren,

dus moest Pieter wat anders verzinnen. Hij kwam in contact met Sjef Schaapsmeeders die eind jaren 20 een schoenfabriekje in Waspik was begonnen. Maar intern liep dat fabriekje niet zo best. Het contact met de arbeiders verliep stroef, en er werd ook niet efficiënt gewerkt. Met de komst van Pieter veranderde dat. De fabriek Derby groeide en bloeide. De productie ging flink omhoog van 500 paar schoenen per week tot 1500 per week. In 1933 werd een nieuwe fabriek gebouwd en werden er ook nieuwe machines aangeschaft. Ondanks de crisisjaren van de jaren 30 werd er volop geproduceerd, mede dankzij een sociaal plan vanuit de regering. Dat plan heette 'schoolkinderenzorg' en was bedoeld om de kinderen uit armere gezinnen van voedsel, kleding en schoenen te voorzien. Derby had de laagste inschrijving per paar, dus kwam er een order voor 13500 schoenen uit de gemeente Den Haag.

Goed of fout

Frans Brokx vertelde hoe hij toevallig hoorde dat de fabriek van zijn vader mogelijk 'fout' was geweest tijdens de oorlog. Deze opmerking liet hem niet los en zette hem aan tot diepgravend onderzoek naar het verleden van het familiebedrijf, wat uiteindelijk resulteerde in het boek *De fabriek van mijn vader*. Brokx benadrukte dat de keuzes in de oorlogsjaren zelden zwart-wit waren. Hij vroeg de aanwezigen zichzelf in die moeilijke tijd te verplaatsen: 'Hoe zou je zelf handelen in een periode vol onrust en chaos?'

De Duitsers legden de industrie hun wil op, en veel fabrieken werden gedwongen laarzen te maken voor de Wehrmacht. In november 1941 volgde een massale sluiting van schoenfabrieken, waaronder Derby, wat grote gevolgen had voor werknemers en hun gezinnen. Grondstoffen werden geplunderd en machines weggehaald.

Brokx ging uitvoerig in op de beschuldiging dat de fabriek van zijn vader schoenen zou hebben geleverd aan de NSB. Hij vertelde dat er inderdaad een kleine partij schoenen aan de ordedienst van de NSB is geleverd, maar dat dit gebeurde met toestemming van het Rijksbureau voor Huiden en Leder, in een periode waarin nog veel onduidelijk was. 'Er was niets geheimzinnigs of fouts aan.' De levering leidde na de oorlog tot een boete van f 5000,-. Daarna kwam er een fiscale schikking, die na bezwaar aanzienlijk werd verlaagd tot f 750,-.

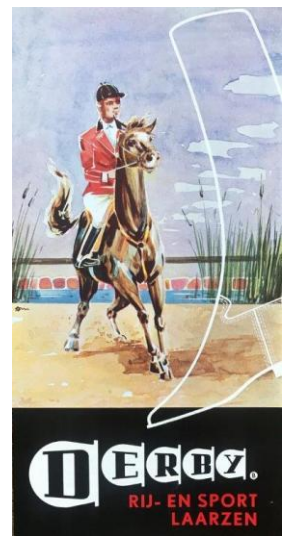
Onderzoek

De spreker vertelde hoeveel moeite het hem heeft gekost om alle feiten boven tafel te krijgen. Daarbij dook hij in archieven van het NIOD en het Nationaal Archief. Vooral het bezoek aan het Centraal Archief Bijzondere Rechtspleging maakte indruk, met de strenge beveiliging en de confronterende dossiers. Al viel het dossier van zijn vader nogal mee. Zo'n 25 pagina's. Het zijn haast onmogelijke keuzes geweest wat goed en fout was voor veel mensen en bedrijven. Er moest voor iedereen brood op de plank komen en daarvoor moest er productie gedraaid en geld verdiend worden. Wat kan daar fout aan zijn?

Het boek dat Frans Brokx geschreven heeft, bevat niet alleen het verhaal van zijn familie, maar biedt ook een breed historisch perspectief op de Nederlandse schoenindustrie, van de opkomst tot de teloorgang door concurrentie uit lagelonenlanden. Maar de tijd om dit verder uit te diepen ontbrak helaas. Maar het boek is voor de geïnteresseerde nog wel te koop.

Het Schoenenkwartier

Volgens Frans verdient met name het oorlogsverleden een plek in het Schoenenkwartier. Hij noemt het een gemiste kans dat er nu nauwelijks aandacht aan wordt besteed en benadrukt het belang van het leren van deze geschiedenis: 'Mensen oordelen tegenwoordig vaak snel, maar zo simpel ligt het niet.' Zoals het blijkbaar ook niet makkelijk is om alles in een lezing te verwerken. De spreker vertelde boeiend, maar vooral na de pauze ging hij erg ver door op de oorlog en de gevolgen daarvan. Zodat de vraag van een der aanwezigen wel gerechtvaardigd was: 'Ik docht dat het over schoen en een schoenfabriek zou gaan.' Frans verklaarde haastig dat alles nog aan bod zou komen, maar helaas was de tijd om zodat de lezing toch nog abrupt eindigde.

Tot slot

Piet Pruijssers bedankt de spreker voor zijn verhaal en verwijst graag naar het boek waar de rest van de geschiedenis wel te vernemen is. Verder wordt de lezing van 10 maart van harte aanbevolen over 100 jaar Sint-Jan de Doper in Waalwijk door Jan van Oudheusden. Op 20 juni zal er een kleine excursie naar de Sint-Jan gehouden worden, waar een gids ons alles over deze prachtige kerk zal vertellen.

60 jaar Zidewinde

Verder zal er op 5 en 6 juli een tentoonstelling gehouden worden over 60 jaar Zidewinde. Iedereen die nog materiaal, foto's of films heeft, wordt vriendelijk verzocht om zich bij de vereniging te melden. Ook wordt een ieder aangespoord om een enquête-formulier in te vullen, zodat we een beeld krijgen van wat men van een lezing vindt. Verder werd iedereen hartelijk bedankt voor zijn of haar aanwezigheid en gaat een ieder zijns weegs of naar huis of nog even wat napraten aan de bar. Het was een bijzondere avond geweest en de thuisblijvers hadden weer eens ongelijk gehad.

Oma's fototrommel

De vorige foto die we in Het Kustersluik plaatsten was genomen bij de firma Joh. Vos Capelle ter gelegenheid van de opening van de nieuwe zaak in 1988. Daar kregen we maar één reactie op. Die was ook bijna volledig en uit de eerste hand. Co Vos, hartelijk dank hiervoor. Hierbij een

aantal namen van rechts naar links op de foto:

Kees Vos, erachter Claudia Vos, half gedraaid hoofd Bep, echtgenote van Kees Vos, vrouw gedraaid hoofd is Ria van Dongen; Ria kijkt naar Sip Vos, Wim Vos, moeder Cornelia Vos-van den Heu-

vel, vader Johan Vos, Joop Vos en echtgenote Marion, Sjaan van de Werken, Nella Vos en mijn persoon Co Vos, achterin staande is Rudi van Burik. Rechts naast Sip Vos zit Ina Vos.

Van de foto die we nu plaatsen, is de locatie zeker bekend. Het pas geopende zwembad Zidewinde, nog midden in de weilanden, zonder beschutting van bomen of bosschages. Op de achtergrond zien we de gere-

formeerde kerk aan de Heistraat. Wie herkent de personen die langs het zwembad staan, vastbesloten om er zeker niet in te gaan. Het is niet zo warm, gezien de mantels van de dames. De namen kunt u doorgeven aan Dieter Verbeek (pl.verbeek@ziggo.nl of per tel. 0627346249)

Dieter Verbeek

60 jaar Zidewinde

Cultureel Centrum Zidewinde bestaat dit jaar 60 jaar, om precies te zijn op 10 juni. Aan de heemkundevereniging de vraag om een tentoonstelling samen te stellen om dit feit te vieren.

Daarom een oproep om foto's, filmpjes, voorwerpen met een link met Zidewinde ter beschikking te stellen om dit mogelijk te maken.

Ook verhalen en anekdotes zijn van harte welkom. Wie heeft er nog herinneringen aan de opening, de verschillende beheerders, feesten, bijeenkomsten en opvoeringen van verenigingen, enz.

Wie kan zich de voorstellingen herinneren, zoals de Mounties, Nieuwjaarsconcerten, de Winkelbeurs en wie heeft hier foto's van? We zijn dus niet op zoek naar familiekiekjes, maar gebeurtenissen die duidelijk aan Zidewinde zijn te linken.

U kunt materiaal op de donderdagmiddag brengen naar 'Ons Heem', sturen naar het secretariaat of een mail sturen naar b.spijkers@home.nl.

Ben Spijkers

Nieuwe aanwinsten

De laatste tijd komen er niet zo veel nieuwe dingen binnen, wat we natuurlijk erg jammer vinden.

Wijn en peuters

Naast wat losse foto's en kleine boekjes kregen we van Piet Pruijssers een fles wijn.

Deze fles was een relatiegeschenk uit 1985 ter gelegenheid van de heropening van de Rabobank op het Raadhuisplein, met als opschrift 'Vin de Rabo'.

De inhoud zal niet meer te drinken zijn, maar toch iets om te bewaren!

Van Elly Anne Wittebol ontvingen we het uithangbord van de vroegere kinderopvang Biblebons en Kruimeltje aan de Kerkstraat in Sprang. De gevers bedanken we van harte!

Oproep

Hopelijk heb ik volgende keer meer aanwinsten te melden; daarom deze **OPROEP:** Hebt u foto's, tekeningen, schilderijen, boeken en voorwerpen met een DUIDELIJKE LINK met SPRANG-CAPELLE, breng ze naar 'Ons Heem'!

Als u foto's niet af wilt staan, zijn we ook erg blij als we ze kunnen INSCANNEN!

Ook hierbij is het van belang dat de afbeelding niet alleen een persoon laat zien, maar b.v. een persoon of groep voor een herkenbaar huis of een straatbeeld in Sprang-Capelle, of van een vereniging of gebeurtenis in Sprang-Capelle.

Ook hoeft het niet super oud te zijn; ook foto's uit b.v. de jaren 60, 70 of 80 kunnen een bepaald tijdsbeeld weergeven!

Hopelijk tot ziens in 'Ons Heem'!

Ben Spijkers

Ook op filmgebied gaan we proberen het grote succes van het voorbije jaar minstens te evenaren. Onze vereniging is inmiddels qua ledenaantal het grootst in Sprang-Capelle en dat kan misschien nog wel beter.

2026 is gestart met het online plaatsen van twee films, die laten zien hoe bijzonder onze omgeving is en hoe de geschiedenis daar invloed op heeft gehad.

Film nr. 1 heeft als titel: Gemeente Sprang-Capelle anno 1992

Deze documentaire laat mooie beelden zien van de groene natuur en het wonen en werken, 34 jaar geleden. De filmbeelden en de uitleg van Mari van de Velden geven een mooi beeld van het slagenland-

schap, de wielen, de eendenkooi, het zwembad en de activiteiten in de gemeente. Ook kijken we binnen bij een aantal bedrijven. In 16 minuten ontstaat een boeiend beeld over een tijd die velen nog kennen en zich herinneren.

De volgende film nr. 12 heeft als titel: Landschap als erfgoed

Deze vertelt het historisch verhaal over de ontwikkeling van Waalwijk en de omliggende kernen, zoals af te lezen is in het landschap. Eeuwenlange menselijke activiteit laat veel sporen na en dat is te zien in het landschap. Deze film uit 2006 is wat langer, 48 minuten, maar geeft veel historische informatie over onze streek. De duidelijke uitleg bij de beelden, maakt deze documentaire bijzonder boeiend.

Leo de Jong

**Kijk regelmatig op de vernieuwde website van de heemkundevereniging
Sprang-Capelle: www.heemkundesprangcapelle.nl**